
P O V Z E T E K

Matic Majcen v uvodniku ugotavlja, da je sicer v zadnjih letih v filmskem svetu zavel nov veter pri vzpostavljanju ženske enakopravnosti. Vendar ta boj, kakršen prihaja iz ZDA v Evropo – to je v obliki diskurzivnega in normativnega imperativa – mimogrede ruši tudi nekatere temeljne principe umetniške svobode in raznolikosti, kakršno poznamo v evropskem prostoru. Pri tem se Majcen kritično ozre na “težnjo po skrajni politični korektnosti, značilni za današnjo ameriško popularno kulturno, v sklopu katere je v slehernem umetniškem izdelku potrebno poskrbeti za uravnoteženo zastopstvo ne samo spolnih, temveč tudi rasnih in verskih likov. Z odločnejšo uvedbo tovrstnih principov na evropska tla bi tudi tukajšnji avtorski filmi začeli postajati podobni ameriškim televizijskim serijam in superherojskim filmom, v katerih skupinska zasedba likov privzema obliko alegorične preslikave družbe kot celote: pol likov žensk, pol moških, obenem pa tri četrt belskih likov z obveznim dodatkom azijske in afroameriške skupnosti ter obveznim afirmativnim vidikom kakšne izmed verskih manjšin.”

Sodelavec Dialogov *Blaž Gselman* je pripravil *intervju* z dramaturginjo in festivalsko kuratorko *Veronico Kaup-Hasler*, najbolj znano kot dolgoletno vodjo graškega festivala Štajerska jesen (steirischerherbst), ki je nedavno postala izvršna svetnica mesta Dunaj za kulturo. Med drugim je Kaup-Hasler odgovarjala na Gselmanova vprašanja o možnostih, ki jih ima umetnost za spreminjanje razmerij moči v družbi, in o nevarnosti, da se sodobna umetnost odtuji od množic.

Sledita *razpravi* dveh mladih avtoric, ki se ukvarjata s scenskimi umetnostmi. *Anja Rošker* na primeru dveh uprizoritev obravnava političnost arhetipskih vsebin v modernih dramah no, *Tery Žeželj* pa obravnava spanje kot enega izmed drugačnih načinov prisotnosti v uprizoritvenih umetnostih in se vprašuje, ali je spanje v performansih mogoče razumeti kot upor sistemu.

Meta Kordiš v svoji rubriki *Prepovedani položaj* tokrat predstavlja neformalno mariborsko skupino *Stopinje mesta*, ki skuša z različnimi

dejavnostmi osmisлити mesto in spodbuditi ljudi h kritičnemu opazovanju in razpravljanju o prostoru in času, v katerem živijo.

Emica Antončič v svoji rubriki *Jezikovni kot* začinja serijo prispevkov, v katerih zapisuje nove slovenske besede, ki jih je kot urednica in lektorica z avtorji in prevajalci uvedla v nekatere knjige, izdane v zadnjih dveh letih pri Založbi Aristej, in ki jih še ni mogoče najti na slovenskem slovarskem portalu Fran. Tokrat, kako so v slovenščini svoje ustreznice našli termini *cool*, *coolnes* in *social media*.

Za literarno rubriko *Branje* je urednica *Petra Kolmančič* izbrala prozo *Arjana Pregla*, *Toma Podstenška* in *Marka Golje* ter pesmi *Nine Dragičević* in *Stanke Hrastelj*.

V kritiški rubriki *Kulturna diagnoza* *Blaž Gselman* poroča o letošnjem berlinskem festivalu *Theatertreffen*, *Blaž Lukan* pa nadaljuje svoja iskanja drugačnega pisanja o gledališču v seriji *Predzadnja replika*. *Matic Majcen* si je ob 30. letnici prvega predvajanja ponovno ogledal kulturni film *Seks, laži in video trakovi*. *Žiga Brdnik* piše o slovensko-hrvaškem filmu *Playing Men*, zabavni podobi sodobne moške krhkosti, in o srbskem filmu *Sladki nič (In Praise of Nothing)*. *Anja Banko* se ukvarja z revolucionarnim letom 1968, kot ga prikazuje novi film francoskega režiserja Michela Hazanoviciusa *Le Redoutable/Godard, mon amour*. *Jernej Trebežnik* ocenjuje argentinsko-ameriški film *Hermia & Helena*.

Od filmskih *Kulturna diagnoza* prehaja h knjižnim ocenam: *Matic Majcen* piše o knjigi *25 let po Jugoslaviji: vidiki pojma postjugoslovanski film* in o slovenskem prevodu knjige Michela Chiona *Jacques Tati*. *Veronika Šoster* ocenjuje pesniško zbirko Bojana Sedmaka *Mraken ali bitje ponoči*, rubriko pa zaključujeta zapisa o dveh novih slovenskih knjigah o sodobni umetnosti: *Jakob Ribič* piše o knjigi *Ponavljanje in uprizoritev* Bare Kolenc, *Matic Majcen* pa o knjigi *Umetnost in intervencija* Polone Tratnik.